

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17.06.1965, sp. zn. 7 Co 220/6

Číslo: 48/1965

Právní věta: K otázce zrušení spoluvlastnictví rodinného domku a jeho přikázání jednomu ze spoluvlastníků.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 17.06.1965

Spisová značka: 7 Co 220/6

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Dům rodinný, Podílové spoluvlastnictví

Předpisy: 40/1964 Sb. § 142

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1965 sb. rozh.

K otázce zrušení spoluvlastnictví rodinného domku a jeho přikázání jednomu ze spoluvlastníků.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. června 1965, [7 Co 220/65](#).)

Okresní soud v Litoměřicích zrušil spoluvlastnictví žalobce Čs. státu a žalovaného k domu čp. 22 ve spojení se stavební parcelou č. kat. 26/1 v R. a přikázal polovinu uvedených nemovitostí, patřících žalovanému, za náhradu 1496,60 Kčs. Zjistil, že žalobce má možnost tyto nemovitosti prodat dosavadní uživateli M. Š., jež v domku bydlí a skýtá záruku, že jej bude řádně udržovat, a došel k závěru, že věc tak bude neúčelněji využita v souladu se zájmy společnosti.

Krajský soud v Ústí nad Labem změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že přikázal ideální polovinu domu čp. 22 se stavební parcelou č. kat. 26/1 kat. úz. R., dosud patřící Čs. státu, a to za náhradu 1417,10 Kčs, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku krajského soudu.

Z odůvodnění:

Jak okresní soud ze spisů státního notářství v Litoměřicích zjistil, jsou účastníci spoluvlastníky uvedených nemovitostí každý jednou polovinou. Domek čp. 22 v R. je rodinným domkem ve smyslu § 128 o. z. U žalovaného, který nevlastní jiného rodinného domku, jde o osobní vlastnictví (§ § 127, 129 o. z.). Osobnímu vlastnictví poskytuje náš právní řád intenzivní ochranu; je podle § 131 odst. 1 o. z. nedotknutelné. Zásady do něho připouští zákon jen tam, kde jde o důležitý zájem společnosti, který

nemůže být jinak uspokojen. Vyvlastnit věc, která je v osobním vlastnictví, je možné podle § 131 odst. 2 o. z. jen v důležitém zájmu společnosti. Osobní spoluvlastník je pak ustanovením § 140 o. z. chráněn i potud, že k převodu jiných podílů je třeba jeho souhlasu. Jak je z obsahu žaloby patrné, domáhá se žalobce zrušení spoluvlastnictví nikoliv proto, aby celý domek natrvalo získal (což by ostatně odporovalo směrnicí ministerstva financí ze dne 2. 4. 1964 č. j. 314/64 pro prodej rodinných domků, ukládající státním organizacím převádět rodinné domky na občany), nýbrž proto, aby mohl být prodán jeho nynější uživatelce M. Š. Zrušení spoluvlastnictví a přikázání nemovitostí žalobci stalo by se tak přímým prostředkem k převodu spoluvlastnického podílu žalovaného na jinou osobu proti jeho vůli. Šlo by o vážný zásah do osobního vlastnictví žalovaného, který se hodlá do domku sám nastěhovat, užívat jej a udržovat.

Za tohoto stavu odvolací soud názor, že zájem na ochraně osobního vlastnictví žalovaného tu převažuje nad zájmem, aby byl rodinný domek prodán nynější uživatelce a není v rozporu s hlediskem účelného využití domku v souladu se zájmy společnosti. Tvrzení žalovaného, že se míní do rodinného domku nastěhovat a užívat jej, lze považovat za zcela věrohodné, neboť toto je podporováno též vyjádřením MNV v D. P. ze dne 10. 6. 1965. Nebude tedy domek odnímán svému účelu, nýbrž v souladu s ním bude sloužit k uspokojení potřeby bydlení jeho vlastníka, kterému třeba dát přednost před nynějším uživatelem, jemuž míní národní výbor domek po zrušení spoluvlastnictví odprodat.

V důsledku toho krajský soud rozsudek okresního soudu potvrdil jen potud, pokud jím bylo spoluvlastnictví zrušeno, změnil jej však ve výroku o přikázání věci tak, že obě ideální poloviny nemovitosti se přikazují žalovanému.